

Swedish edition, April 2008.

WingMakers Philosophy: Chamber Two

The Shifting Models of Existence

WingMakers Filosofi: Andra Kammaren

De Skiftande Existensmodellerna

Den Suveräna Integralens medvetande är det mål, som visar riktningen för det mänskliga instrumentet att gå inåt mot Första Källans verklighet. Under det mänskliga medvetandets alla vandringar bort från Verklighetens Källa, har medvetandet avlägsnat alla Källans övertygande särdrag genom att det använder sig av det logiska sinnet och genom att ha en ständig tilltro till begränsningens språk – ett språk som flödar från hierarkins yttre kontroller.

Verklighetens Källa har, gömd bakom språket, gradvis ”illuminerats” av er världs profeter, och har på så sätt tagit på sig en språklig bild snarare än sitt uttryck från sina egna övertygande särdrag. Språket är begränsningens leverantör. Det är tyranniets och snärjandets redskap. Så gott som alla varelser inom universum av tid och rymd vill bevara ett beroende av en hierarki, som pressar sig in emellan individen och de övertygande särdragen hos Verklighetens Källa. Det är hierarkin, som använder språket som en form av strukturell begränsning, även om det relativt sett kan låta både befriande och tillåtande.

Verklighetens Källa är där Första Källan vistas och den rör sig som i dans utanför uppbyggnaden av alla språk. Den är fullständig inom sig själv och har bara en enda avsikt, nämligen att påvisa den kollektiva potentialen hos alla arter inom Helhetens Universum. Verklighetens Källa är det perfekta arketyp. Den är banerföraren framför varje varelses medfödda plan och slutgiltiga öde. DESS essens ligger så långt ovanför vår föreställningsförmåga, att det mänskliga instrumentet har en tendens att ta sin tillflykt till yttervärldens språk, - och till sist till hierarkin – för att definiera Verklighetens Källa.

Hierarkin har försökt vägleda alla varelsers utveckling genom Helhetens Universum genom att leverera en existensmodell som innebär evolution/frälsarskap. Förbindelsen mellan individen och dess Källa är hårfint underminerad genom lager av språk, genom manipulation i

form av trossystem och genom ritualer som utformats av hierarkin för att kontrollera och komma emellan varelsens andliga essens och dess källa, Första Källan.

Varje individ måste lära känna sig själv för att bli fri från alla former av yttre beroenden. Det här betyder inte, att man inte skall lita på andra eller förena sig i vänskapsförbindelser eller i samhällen. Det är helt enkelt en varning, att en relativ sanning konstant skiftar i händerna på dem som önskar kontrollera och, även om deras motiv kan vara av god vilja, så är det fortfarande en form av kontroll. När hierarkin håller inne med information, placerar de sina tolkningscentra för den relativa sanningen så, att de lägger sig till med och uppehåller makt hellre än att de lämnar ut tillåtelsen att vara Källans jämlike.

Där finns så många lager av relativ sanning, att om du lyssnar till de yttre världarnas språk, så kommer du med största sannolikhet att ge upp din egen kraft till förmån för språkets kungörelse. Språket är förföriskt när det gäller egots drivkraft efter makt och kontroll, likaväl som det är för sinnets benägenhet att ge efter och tro på yttervärldens språk. Språket kan lura den godtrogne till att tro på bilder och idéer, - verkliga eller inbillade – på grund av att man vill hålla fast individer vid en ofullständig sanning eller vill hålla individer kvar som stöd för en hierarki, när det inte längre tjänar något syfte. Den tid närmar sig snabbt, när kontrollens slöjor inom alla hierarkins nivåer kommer att ses som gammalmodiga av varelser, som är ämnade för att dra bort slöjorna och tillåta en suverän makt att segra över hierarkisk makt.

Det finns varelser, som har vävt samman sin framtida existens med planeten jorden och som är förutbestämda att påvisa sanningen om Källans jämlikhet bland alla varelser på alla uttrycksnivåer. Det kommer att bli hierarkins grundläggande uppgift att långsamt förflytta dessa hinder för jämlikheten på ett sådant sätt, att hierarkin tycks vara medvetandets räddare snarare än medvetandets väktare. Det finns de närvarande, som är garanter för att gardinen faller snabbt för dem, som är redo att vara jämlika med sin Källa; - som är villiga att kringgå hierarkins trassliga stigar; och omfamna sin gudomlighet såsom suveräna uttryck av Verklighetens Källa.

Hierarkin representerar olika intressen, verklighetsuppfattningar och handlingsmotiv. Det är denna mångfald, som är orsaken till att hierarkin blir ineffektiv i att leda individer till deras jämlika status med Första Källan. Emellertid är det också denna mångfald, som låter hierarkin dra till sig och i början väcka upp en stor bredd av individer till deras andliga energier och intuitiva centra. Ändå har hierarkin snärjt in sig själv i mångfald och lagstadgad specialisering, som hindrar den från att utvecklas från en brant utvecklingsstege till en glädjefylld flod av Ljus, som är inriktad på syftet att låta varelserna vara i sin fulla kraft och i jämlikhet med Källan.

Begreppet frälsarskap härrör ur känslan av otillräcklighet, som genom det genetiska sinnet ständigt väller fram inom mänsklighetens massmedvetande. Dessa känslor hänger ihop med det mänskliga instrumentets splittring och dess oförmåga – medan det är splittrat – att helt och fullt få grepp om sitt helhetsperspektiv och nå in till sitt gudomliga ursprung och acceptera sig själv som jämlik med Första Källan. Således blir följden det till synes ändlösa sökandet efter

en räddning från otillräcklighet och osäkerhet, vilket härrör från det mänskliga instrumentets splittring.

Motivet till att utveckla sitt medvetande härstammar från känslan att vara mindre än hel. Och det gäller särskilt känslan av att vara skild från Första Källan på grund av att man bedömer sig själv som bristfällig, vilket orsakas av det mänskliga instrumentets splittring. Det är genom dessa känslor, som splittringen gör sig evig inom hela arten och förs vidare till det genetiska sinnet, vilket är den gemensamma grunden för de mänskliga instrumenten. Den mänskliga artens genetiska sinne är hierarkins absolut mest kraftfulla komponent och det formas av de specifika villkoren för det mänskliga instrumentet, som är helt absorberat i sina fem sinnen och i en tre-dimensionell omgivning.

När en varelse vid födelsen går in i ett mänskligt instrument, splittras den omedelbart i ett fysiskt, emotionellt och mentalt spektrum för förnimmelse och uttryck. Från den dagen och framöver vänjer sig varelsen försiktigt vid att anpassa sig och navigera med fem sinnen inom jordens tre-dimensionella omgivning. I själva verket splittrar varelsen sitt medvetande avsiktligt för att erfara separationen från helheten.

I det här tillståndet av separation har varelsen belastat sig själv med ett handikapp i syfte att få ny erfarenhet och djupare förståelse av Första Källans Ursprungliga Plan eller storslagna vision. Genom den här djupare förståelsen kan varelsen genom det mänskliga instrumentet omvandla den tre-dimensionella omgivningen till en självmedveten och integrerat medveten del av Helhetens Universum. Den här storslagna och avsiktliga ansträngningen skapar en stark längtan inom det mänskliga instrumentet att söka efter sin helhet och efter att återuppleva sitt gudomliga samband med Första Källan.

Det här sökandet är i hög grad den kraft som driver individen att söka efter och utforska evolutionens/frälsarskapets existensmodell. Detta ger individen motivation till att söka hjälp och vägledning från någon speciell undergrupp inom hierarkin, och genom att göra detta utvecklas en känsla av tillhörighet och enhet. Detta är just precis samma känsla av tillhörighet och enhet, som hjälper till att katalysera, att sätta igång en växande medvetenhet om den bakomliggande enheten mellan det mänskliga instrumentet, Varelsens Medvetande, Helhetens Universum, Källans Intelligens och Första Källan.

Detta är varför evolutions/frälsarskapsmodellen är en så riskfylld del av det Stora Experimentet. Det är den fas, där det mänskliga instrumentet utvecklar en känsla av enhet och tillhörighet, - en känsla av släktskap med någon storslagen och omfattande vision. Det här är orsaken till varför hierarkin ger näring åt frälsare. Detta är också orsaken till varför känslorna av otillräcklighet och osäkerhet ges näring och utvecklas av hierarkin. Den påskyndar faktiskt mänsklighetens förening, vilket i sin tur kommer att påskynda och leda mänskligheten till föreningen med Helhetens Universum.

Andliga ledare har förmågan att kika djupt under ytan av livets verklighet och erfara hur intrikat förenade alla livsformer är, och hur denna blandning av liv är intelligent långt bortom

det mänskliga instrumentets förmåga att både förnimma och uttrycka. Det är på grund av det här förhållandet som en andlig ledare bara kan tyda verkligheten genom sin personliga förmåga att förnimma och uttrycka livets dimensionella djup och gränslösa intelligens. Inte någon kan klart beskriva livets dimensionella djup och bredd med språkets redskap. De kan bara i bästa fall ge sin egen tolkning av sina egna intryck.

Varje människa har i olika grad förmågan att kika under verklighetens yta och förnimma och uttrycka sina personliga tolkningar av Helhetens Universum. De behöver bara tid för och en avsikt för att utveckla sina egna tolkningar. Och det här är precis det, som alla stora andliga ledare har lärt sig. Livets djupare mening är inget absolut, som kan erfaras av de få utvalda, utan är en intelligens som utvecklas och är dynamisk och som bär lika många ansikten som det finns livsformer. Ingen livsform eller art har den exklusiva portalen till Helhetens Universum, i vilket Första Källan uttrycker SIG SJÄLV i hela SITT majestät. Portalen delas med allt därför att Första Källan finns inom alla ting.

De stora andliga ledarna på planeten jorden har alla på sitt eget sätt tolkat Helhetens Universum och mänsklighetens roll däri. Därför att tolkningarna uttalades med auktoritet och ur insiktens djup, blev de en måltavla för debatt bland olika undergrupper till hierarkin. Den här debatten och undersökningsprocessen skapar en polaritet inom tron. En sympatiserande krets uppstår för att försvara och brodera ut just sin ledares tolkning, medan alla andra kommer att hysa förakt för den till förmån för tidigare övertygelser.

Den här karaktäristiska modellen att skapa en religion, som är fixerad vid en frälsares eller profets tolkning av Helheten i Universum, är unik för en art som utforskar evolutions/frälsarskapets existensmodell. De andliga ledare som erkänns såsom profeter eller frälsare har framfört en vision av Helhetens Universum bortom den, som för samtiden varit fastställd av hierarkin. De skapade en ny portal in till Helhetens Universum och var villiga att dela sin vision till kostnaden av debatt och troligt förlöjligande.

De här männen och kvinnorna var portar för mänskligheten till att utforska nya fasetter hos sig själv, för att fånga en del av sitt översjäsliga eller universella medvetande, vilket var väsentligt vid den speciella tiden i mänsklighetens evolutionscykel. Men ledarnas tolkningar blir alltför ofta tolkade av följeslagarna, som vill skapa en religion eller sekt och visionen går lugnt och stilla tillbaka i händerna på hierarkin, där dess livskraft ebbar ut på grund av det faktum att visionen är förenad med en massiv struktur, som både skyddar och gynnar den.

Första Källan är förenad med individer, inte med organisationer. Alltså är hierarkin inte förenad med Källan på ett levande och dynamiskt sätt. Hierarkin är mera förenad med sin egen kollektiva önskan att hjälpa, att tjäna, att utföra en funktion, som tillåter användandet av makt för att driva fram sin ledares vision. I sig är inte detta fel eller olämpligt. Allt det här är en del av den Ursprungliga Planen, som håller samman medvetandets utveckling från den Primära Källan till varelsen, och från varelsen till den Kollektiva Källan. Det här är den spiral av integrering som alstrar helhet och sprider skönheten inom Källans Intelligens.

Vad hierarkin på ett löst sätt har gett etiketten Anden kommer så nära symbolen för Källans Intelligens, som ett ord kan komma. Källans Intelligens bebor alla vibrationsfält såsom en utvidgning av Källan. Den är Första Källans sändebud, vilken vävs samman med hierarkin som dess motvikt. Källans Intelligens är den faktor av integritet och inriktning, vilken garanterar att hierarkin tjänar sitt syfte inom den Ursprungliga Planen. Källans Intelligens är i själva verket vetenskapsmannen, som övervakar det Stora Experimentet och fastställer kriterierna, väljer variablerna, kontrollerar resultaten och värderar de alternativa resultaten i laboratoriet av tid och rymd.

Det Stora Experimentet är en pågående omvandling och expansion av Källans Intelligens genom samtliga varelser inom alla dimensioner av existens. Det är det Stora Experimentets avsikt att testa alternativa existensmodeller för att med någorlunda säkerhet besluta om den modell, som allra bäst kan förena medvetanden utan att inkräkta på varelsens och Första Källans suveränitet. Det Stora Experimentet består av många distinkta stadier, som hänger ihop och leder till det Stora Mysteriet. De flesta av dessa olika stadier utspelar sig samtidigt inom universum av tid och rymd för att förbereda universat inför den nära förestående expansionen av Källans Verklighet in i alla existensens dimensioner.

När det gäller planeten jorden, så är det här den fas i hennes existens som gynnar en klar förening av det individuella medvetandet med de övertygande kännemärkena hos Källans Verklighet utan ingripande från någon som helst hierarki. Detta är, när historiens fabler och myter stiger fram i ljuset och ger sig tillkänna som de i själva verket är och har varit. Det här är den tid, då språket kommer att omvandlas till en ny form av kommunikation, som visar på de övertygande särdragen hos Källans Verklighet med ett artisteri av energi och vibration, vilket bryter ned alla kontrollens hinder.

Det är dags att inse, att hierarkin breder ut sig över hela kosmos ända ut till dess upptäckbara gränser. Den har grenar som sträcker sig ut från varje stjärnsystem, från varje känd dimension. Så gott som alla livsformer är ”lov” på det här vidsträckta kosmiska trädet. Det här utgör den stora indoktrineringen av arter, andeväsen, planeter och stjärnor allteftersom de var och en utvecklas genom trädets grenverk. På så sätt är hierarkin en samling yttre företeelser, som vill investera sina energier till hjälp för en undergrupp som har skaffat sin boplats någonstans inom den allra största av strukturer – hierarkin. Att tjäna är det drivande motivet hos hierarkin och i de flesta fall översätts detta till att begreppen frälsarskap och lärare/elev är universums ordning.

Hierarkin består av alla sorters varelser med alla typer av motiv, som har länkat samman sina energier till undergrupper. De här undergrupperna är oberoende grenar i det vidsträckta kosmiska trädet, som omfattar alla ting utanför Verklighetens Källa. Trädets rötter är bundna i det genetiska minnets och de undermedvetna instinkternas mylla. Vid trädets bas skjuter de första grenarna ut och de är de äldsta och representerar arternas infödingsreligioner. De mittersta grenarna är de ortodoxa religionerna och institutionerna, medan de övre grenarna representerar de nutida trossystem, som nu dyker upp utöver universum. Hela trädet är, i den

här definitionen, hierarkin och dess frö var från början uttänkt, planerat och givet näring av Källans Intelligens med syftet att stimulera det Stora Experimentet.

Det här är experimentet med transformation kontra evolution. Evolutionen är den mödosamma och pågående process, som innebär att skifta position inom hierarkin, - och alltid värdera sin nuvarande position i relation till en ny som visas för en. Transformation innebär helt enkelt erkännandet, att det finns snabbare vägar, som går förbi hierarkin och leder till ett suveränt mästerskap snarare än till ett bindande och beroende frälsarskap, och att dessa nya vägar kan bli tillgängliga genom en direkt erfarenhet av jämlikhetens ton-vibration, som är lika för alla och närvarande inom alla varelser.

Den här ton-vibrationen är inte den, som man vanligtvis talar om såsom sfärernas musik eller andens vibration, när den rör sig genom universum i resonans med Källans syfte. Den är en vibration, som håller samman de tre principerna i den omvandlande erfarenheten: Att genom tacksamhet uttrycka sitt förhållningssätt till universum, Att lägga märke till Källan i alla ting och Att ge näring till livet. Att med jämvikt och ett balanserat uppförande använda dessa livsprinciper frikopplar varelsen från hierarkins kontrollerande element.

Hur kan hierarkin agera i sin roll som ett tolkningscenter för sanningen utan att manipulera varelser och på så sätt fördunkla deras fria vilja? Det Stora Experimentet formgavs med den fria viljan som sin primära metod för att få en pålitlig och äkta information, som kan användas för att utvidga Källans Verklighet till alla dimensioner av existens. Den fria viljan är den tråd av äkthet, som uppfyller normen i de olika testerna inom det Stora Experimentet. Hierarkin eller vilken annan yttre struktur som helst vågar aldrig ta risken att tillåta den fria viljan. Endast varelsen kan välja sin verklighet, och det här är den fria viljans grundläggande princip.

Den fria viljan fördunklas inte enbart för att en varelse erbjuder alternativa verkligheter eller relativa sanningar som försenar dess insikt om sin jämlikhet med Källan. Varelsen väljer att investera i verklighetens yttre värderingar istället för att forska inom sina egna resurser och skapa en verklighet som är suverän. Värdet hos den fria viljan utvidgas alltid allteftersom du rör dig mot suveränitet, och på motsvarande sätt minskar den, när du rör dig mot ett yttre beroende. Valet mellan suveränitet eller yttre beroende är den fria viljans grundval och där finns ingen struktur eller yttre källa, som kan eliminera det här grundläggande valet. Det är ett inre val, som oavsett yttre omständigheter inte kan förnekas av någon som helst yttre företeelse.

Helhetens Universum omfattar alla dimensioner (inklusive Källans Verklighet) och därför innehåller det alla verkligheter. I denna ofattbara mångfald förses varje varelse med en struktur, som bestämmer dess fria vilja med utgångspunkt från dess relation till Källans Verklighet. Var och en av dessa strukturer har en varierande grad av valfrihet, men var och en är förenad med Hierarkins superstruktur. Den fria viljan blev ursprungligen uttänkt i den strukturlösa verkligheten hos Källans Verklighet, och när principen utvidgades till universum av tid och rymd såsom en tråd av äkthet, blev den mer och mer beroende av varelsens erkännande av sin helhet i förhållande till Källans Intelligens.

Ifall varelsen splittrades i sina delkomponenter, så begränsades dess förståelse av den fria viljan genom de gränser som Hierarkin drog. Ifall varelsen är ett medvetet kollektiv, som är varse sin suveräna helhet, så är den fria viljans princip en typ av struktur, som inte är nödvändig, lika litet som en eld en sommardag. När varelser är omedvetna om sin helhet, kommer struktur att uppstå som en slags självpåtagen säkerhet. Under hela den här pågående utvecklingen av ett strukturerat och ordnat universum, bestämde varelserna sina gränser – sina begränsningar – genom att spegla graden av sin osäkerhet. De blev gradvis delar av sin helhet, och liksom glasskärvor från en vacker vas, så återfinns inte mycket av deras samlade skönhet.

Om du kunde uppfatta din existens ursprung, skulle du utan tvekan se hur enorm varelsen är. Om du kunde kika genom slöjorna som täcker ditt öde, så skulle du förstå hur mycket mer enorm du kommer att bli. Mellan dessa två existenspunkter – ursprunget och ödet – är varelsen alltid den vibrerande bäraren av Källans Intelligens. Den har villigt låtit sig utforska universa av tid och rymd såsom en Första Källans utpost. Samtidigt som hierarkin kanske fördunklat varelens förståelse för sin helhet, så är det följaktligen varelsen som har överlämnat sig, genom sitt val, att lyssna till begränsningens språk, till det yttres proklamationer och kungörelser och låtit sig förföras av evolutions/frälsarskaps-modellen.

Varför har inte hierarkin förmedlat transformationens/mästerskapets alternativa modell och gjort det möjligt för varelsen att göra sitt val, och genom att göra det, verkligen få utöva sin fria vilja? Det är på grund av att hierarkin, liksom de flesta varelser, inte heller är medveten om sin helhet. Dess fragment, eller undergrupper, är fullständigt trogna gränserna. Där det finns gränser som fastställer och begränsar, finns det också struktur. Där det finns en djupt ingrodd struktur, finns det också en genomträngande tro på att transformation är omöjlig. Naturligtvis anpassar sig tid och rymd-universum till den allmänna tro som projiceras ut, och hela begreppet transformation flyttas bort från Hierarkins verklighet.

Alltså kan hierarkin inte ens göra sig en föreställning om transformations/mästerskapets modell med någon precision, för att inte tala om att informera varelsen om att det finns alternativ, som utgår från Källans Intelligens. Hierarkin är inte ansvarig för det här tillståndet, - varje individ är det. Den dominerande modellen med Källans Intelligens är viktigast. Den existerade innan hierarkin. Det är varelsen som har valt att utforska hierarkins existensmodell i syfte att få ta del i det Stora Experimentet och för att hjälpa till vid framträdandet av existensens syntesmodell. Hierarkin är ganska bra på att vara en manipulativ kraft och representerar endast en nyckel- ingrediens i helhetens recept, vilket innebär att transformera varelsen till att nå bortom sin roll som en vibrerande bärare av Källans Intelligens, - till att bli bron för utbredningen av Källans Verklighet in i universa av tid och rymd.

Det finns en gammal tro, som har kommit ur hierarkin, att universa av tid och rymd kommer att stiga upp (ascend) in i Källans Verklighet och att det mänskliga instrumentet i kärlek kommer att följa den här uppstigningsprocessen. Emellertid expanderar Källans Verklighet till att omfatta universa av tid och rymd, och avsikten är att inrikta alla varelser mot existensens syntesmodell. Källans Intelligens rensar bort de slöjor, som gömmer den sanna innebörden av

varelsens uttrycksmodell inom universa av tid och rymd. När det här inträffar, kommer varelsen att äga Källans jämlighet inom alla dimensioner och vibrationsfält, och dess komponenter kommer att förenas och fullt uttrycka varelsens suveräna perspektiv.

Den här transformationen hos varelsen är vägen till helhet och till en insikt om att varelsens uttrycksmodell är en blandning av former och det formlösa, som förenats till en enda energi, till ett enda medvetande. När fragmenten är sammankopplade och sinsemellan förenade, blir varelsen det instrument, som gynnar expansionen av Källans Verklighet. Alltså stiger varelsen inte upp från universa av tid och rymd, utan smälter snarare samman till ett tillstånd av helhet, varigenom dess suveräna uttryck kan hjälpa till i expansionen, eller, sett ur en annan synvinkel, hjälper till i nedstigandet av Källans Verklighet till universa av tid och rymd.

Uppstigningen tolkas ofta såsom evolutionens naturliga resultat, - att alla planetsystem och arter utvecklas till den punkt, där de stiger upp ur sin begränsning, och att till slut kommer universa av tid och rymd på något sätt att vika ihop sig inom Källans Verklighet och upphöra att existera som vibrationsfält. Det är faktiskt precis tvärtom. Källans Verklighet stiger ned. Den omfattar allting och det är Källans avsikt att expandera, inte att dra sig tillbaka. Varelsen omvandlas till en helhet i sin egen vagga, i sitt universum av tid och rymd. När den gör detta, blir den medhjälparen till Källans Verklighet i dess avsikt att expandera.

Kan du se det perfekta i den Ursprungliga Planen? Kan du känna växlingen hos den matris från vilken din verklighet har stöpts? Kan du inte också förstå, att du, det mänskliga instrumentet, består av en delkomponent, som är individualiserad såsom en enda punkt av ren energi, och ändå lever på många platser i många dimensioner samtidigt? Bara inom varelsen kan platsen för omvandlingen upptäckas, där det formlösa Självvetet kan stiga in och samtala förtroligt med sina olika utposter inom formen. Den formlöse är den Evige Iakttagaren, som lever bakom formens och förståelsens slöja och drar fram tidens visdom från planeternas källa. Denna punkt av ren energi är ursprungspunkten varur Källans Intelligens flödar.

Den Evige Iakttagaren är varelsens enda äkta tolkningscentra. Den är det enda säkra guidnings-systemet, som kan driva fram varelsen till sin helhet. Varelsen består sålunda av både en formlös identitet hos Källans Intelligens och av en identitet i formen av en förtätad energi. Medan den formlösa identiteten är en, så är identiteten som befinner sig i formen uppdelad i många uttrycksfragment, som isolerar dess medvetande liksom öar av förnimmelse och uttryck. Det här tillståndet resulterar i att varelsen förnekar existensen av sin enorma och fantastiska natur.

Inom det mänskliga instrumentet är varelsen till största delen tyst och orörlig. Den visar sig som en flytande viskning av glädje, vilken rör vid dig såsom vinden uppe på ett berg. Den är tyst som oceanens djup. Ändå träder varelsen fram inom universum av tid och rymd som ett förbud om expansionen av Källans Verklighet. Den börjar att ge sig tillkänna som den är i verkligheten. Många känner sin varelses skugga, när den närmar sig. De definierar denna ”skugga” på en mängd sätt, men tror sällan på, att den är fackelbäraren för deras totala jag

(selfhood). Det är hit som alla troheslöften, alla ceremonier av kärlek och alla känslor av hopp borde centreras och överlämnas till den suveräna varelse, som vi var och en är.

Den ursprungliga orsaken till att hierarkins evolutions/frälsarskaps-modell är så övertygande är på grund av att varelsen har splittrats i sin inställning till hur den uppfattar sitt totala jag (selfhood). Den Evige Iakttagaren, som lever genom det mänskliga instrumentet är överklig för ett sinne, som är anpassat till tid och rymd, ändå är det sinnet som försöker att nå ut och vidröra den här subtila vibrationen av Källans jämlikhet, som för evigt är upplyst av Källans Intelligens. Emellertid är sinnet alltför invant och kraftlöst för att inse den totala vidden av den varelse, som existerar bortom intuitionens skuggor. Det är av den orsaken som arterna utforskar existensens evolutions/frälsarskaps-modell. De har liten eller ingen uppfattning om sin helhet, och behöver en frälsare och evolutionens aklimatiserings-process, för att ge dem trygghet och lycka.

Det är ett naturligt tillstånd hos en art under utveckling att ha en önskan, inplanterad av hierarkin, att bli räddad eller att vara en räddare(frälsare). Det här förhållandet resulterar i ordningen med lärare/elev i universum. Den är en byggkloss i evolutionen och den verkliga essensen inom hierarkins strukturella existens. Medan några arter tar sin tillflykt till överlevnads-dramat för att sätta igång sina evolutionära framsteg, så tar andra arter sin tillflykt till det drama, som det innebär att bli räddad eller att vara en räddare. Frälsarskapsdramat (räddare) är ett uttryck hos de suveräna varelser, som är sysselsatta med evolutions-processen, så det är inte bara begränsat till ett religiöst begrepp, utan tillämpas faktiskt inom alla fasetter i ens liv.

Eftersom det finns relativa sanningar, finns det också relativ frihet. Om du utvecklas genom den hierarkiska processen uppnår du en alltmer tilltagande frihetskänsla, ändå kontrolleras du fortfarande av yttre vibrationer genom språk, tankeformer, färg- och ljudfrekvenser och de till synes outplånliga artefakterna (de lagrade intrycken) hos det genetiska sinnet. Vart och ett av dessa element kan vara orsaken till, att det mänskliga instrumentet litar på hierarkin, eftersom den överför en känsla av icke jämlikhet mellan dig och din Källa. Den underliggande ekvationen hos evolutionsprocessen är: mänskligt instrument + Hierarki = förbindelse med Gud. När det gäller transformations-processen är den: Varelsen + Källans Intelligens = jämlikhet med den Primära Källan.

Källans Intelligens är, fastän den vanligtvis manifesterar sig som en jämlikhetens vibration, föremål för Första Källans vilja, och allteftersom Källans avsikt förändras genom de olika stegen i det Stora Experimentet, så ändrar också Källans Intelligens sin manifestationsform. Den här förändringen pågår för närvarande inom världarna av tid och rymd därför att Första Källan har börjat planera för sammansmältningen av de två primära existens-modellerna (evolutions/frälsarskap och transformation/ mästerskap) till en helhet inom det Stora Experimentet.

Tiden är nu mogen för att integrera hierarkins dominerande modell (evolution/frälsarskap) med den dominerande modellen hos Källans Intelligens (transformation/mästerskap). Den här

integreringen kan bara uppnås på varelsens nivå. Den kan inte ske inom det mänskliga instrumentets begrepp eller inom en aspekt av hierarkin. Endast varelsen – den helhet av interdimensionell suveränitet som genomsyrats med Källans Intelligens, - kan underlätta och fullt erfara integreringen av dessa två existensmodeller.

Den här formen av integrering inträffar när varelsen fullt ut utforskar de två modellerna och utvecklar en syntesmodell, som förlägger frälsarskapet som en inre roll hos varelsen för att ”rädda” (frälsa) sig själv, och inte lita på att yttre företeelser skall uträdda det här befrielsearbetet. Den här handlingen i självständighet börjar integrera frälsarskaps- idén med mästerskapets förverkligande. Nästa steg innebär att integrera den tidsbaserade tillväxt-utvecklingen hos evolutions-modellen med det insikts-baserade accepterandet hos transformations-modellen. Det här är färdigt, när varelsen är fullständigt övertygad om att den bara kan erfara och använda sin helhet när den är fullständigt fri från hierarkins olika strukturer.

Medan varelsen påtar sig sin roll i den personliga frigörelsen, så betyder det inte att man måste hålla sig undan hierarkin eller undvika den. Hierarkin är ett underbart instrument. Den symboliserar Första Källans kropp, och detta gör det möjligt för DEN att sänka sig ned i universa av tid och rymd på samma sätt som det mänskliga instrumentet låter sin varelse fungera utanför Källans Verklighet. Hierarkin är ett fordon för transformation, även när den agerar för att hålla undan information och hålla arten i lydnad med sin kontrollerande hand. Den är en del i den urgamla formel, som förbereder ett nytt universum för existensens syntesmodell och för ett medlemskap i Helhetens Universum.

Kombinationen med själv-frälsarskap och en likgiltighet för hierarkin påbörjar syntesmodellens manifestation. Syntesmodellen är det Stora Experimentets nästa resultat. Inom vissa vibrationsfält i det multidimensionella universat finns där varelser, som faktiskt upplever det här stadiet i experimentet och de är förelöpare för varelsemodellen hos Källans individualisering.

Dessa varelser är speciellt utformade för att överföra den här framtida erfarenheten i form av kommunikationssymboler och livsprinciper, som underlättar brobildandet mellan de två existensmodellerna. Frånsett den ursprungliga formgivningen och konstruktionen av de här ”broarna”, kommer dessa varelser i stort sett att förbli okända. Om de skulle göra någonting mera, så skulle de snabbt bli ett inventarium för hierarkin och deras mission skulle äventyras.

De här Suveräna Varelserna finns inte närvarande i universum av tid och rymd för att vara formella lärare. De är närvarande för att vara katalyser (igångsättare) och formgivare. De är närvarande för att försäkra sig om, att Källans Intelligens får tillåtelse att balansera hierarkins dominerande kraft och dess evolutions/frälsarskaps-modell. De kommer inte att skapa något nytt trossystem. Istället kommer de att fokusera på att utveckla nya kommunikations-symboler genom olika konstformer, vilka underlättar varelsens avståndstagande från hierarkins kontrollerande aspekter. De Suveräna Varelserna kommer också att demonstrera

den naturliga lätthet, med vilken man kan väva samman de två ursprungliga trådarna hos existensen till en syntesmodell.

Under den epok som nu träder fram i människans utveckling, kommer varelserna kollektivt att konstruera nya vägar bortom existensens syntesmodell, så att en ny sorts hierarki kan konstrueras, vilken formas utifrån information från Källans Intelligens. Den här nya hierarkin kommer att utformas från den kunskap, som man uppnått genom de Stora Experimenten i universa av tid och rymd, och den kosmiska cykeln kommer att pånyttföda sig själv till nya vibrations- och existensfält. Den här nya existensmodellen går inte att definiera, och ord-symboler är fullständigt inadekvata för att beskriva ens de vaga skuggbilderna hos den här nya existensformen, som i er framtid uppstår utifrån syntesmodellen.

WingMakers är Suveräna Varelses, som kommer att omvandla universa av tid och rymd från medvetandets stegvisa utveckling till att omfatta Källans Verklighet. Med andra ord kommer Källans Verklighet att utvidgas till universa av tid och rymd, och alla livsformer däri kommer att uppleva den här utvidgningen genom en ny slags hierarkisk struktur, som är fullständigt sammankopplad med Källans Intelligens. Det som en del kallar ”himlen på jorden” är snarare ett eko av det här förverkligandet i den nära förestående framtiden. Vad som i själva verket närmar sig i universa av tid och rymd är en expansion av Källans Verklighet vilket gör information från Källans Intelligens tillgänglig för alla varelser utan hänsyn till form eller struktur.

När den här tillgängligheten är fullständig och Källans Koder är fullt aktiverade, kommer alla varelser att vara en del i en ny kosmologisk struktur. Den här nya strukturen kommer att bära fram nästa existensmodell, vilken redan finns utvecklad inom Källans Verklighet av Källans Intelligens och de Suveräna Varelserna. Vad som nu kommer att aktiveras i det här universat av tid och rymd, är de inledande förberedelserna för de här förändringarna inom existensmodellerna. Mera bestämt, på planeten jorden kommer under nästa tidsepok dessa existensmodeller att tillämpas samtidigt. Som alltid, kommer det att bli varelsens val, vilken modell denne tar till sig såsom sin verklighet.

De här olika existensmodellerna kommer i allmänhet att äga rum i en förutbestämd ordningsföljd, men inte nödvändigtvis inom en förutbestämd tidsram. Ordningföljden för expansionen av Källans Verklighet är: - Källans Intelligens´ skapar nya vibrationsfält; - en utveckling fortgår av en av varelser konstruerad hierarki, som skall fungera som den nya skapelsens superstruktur; - en från hierarkin härrörande dominerande existensmodell träder fram, i detta fall evolutions/frälsarskapmodellen; - existensmodellen från Källans Intelligens, i detta fall transformation/mästerskapamodellen introduceras; - de här två modellerna blandas för att forma en syntesmodell utifrån Källans jämlike; - och slutligen, Källans Verklighet expanderar till att omfatta alla dimensioner och varelser.

När den här turordningen hos den Ursprungliga Planen har utförts, kommer processen, tillsammans med allt som Källans Intelligens har lärt sig, att återgestaltas och en ny del hos den Ursprungliga Planen kommer att visa sig, som på det här stadiet är okänt även för Källans

Intelligens. Den tid som krävs för att fullfölja den fullständiga cykeln går inte att bestämma. Men det är rimligt att förvänta sig, att dess fullbordande ännu ligger så långt borta i tiden, så att göra en bedömning blir helt enkelt ett svagt försök att bedöma det okända.

Men missförstå nu inte detta. Att fullfölja den Ursprungliga Planen är tveklöst den riktning, i vilken alla varelser färdas. Även om varelser på alla nivåer har givits den fria viljan inom sina egna verkligheter, så har de inte, såsom aspekter av Källans Verklighet, getts den fria viljan att välja sitt ultimata öde. Varelsers ursprung är Källans Intelligens, och det är Källans Intelligens som beslutar ödet likaväl som ursprunget. Ändå är varelsen utrustad med ett ofantligt spelrum till att göra sina val för att driva sig själv framåt från ursprung till öde och åter igen höja sig till en expanderad version av Källans Verklighet med en ny syn på sin identitet.

Allt fantiserande om de högsta nivåerna som hitintills gjorts av det mänskliga instrumentet, visar fortfarande på omedvetenhet om den Ursprungliga Planens djupaste fundament. Man har sökt efter byggnadens övre regioner men förblivit omedveten om grundkonstruktionen. Det är här, i själva basen för existensen, som Första Källan spränger fram med SIN energi och drar sig tillbaka med SIN jämställdhet i form av suveränt mästerskap. Det är här som man varseblir jämlikheten, inte på den relativa sanningens upphöjda platser som härbärgeras hos hierarkin, utan i den djupaste delen i den grundläggande planen för livets ursprung och öde, där tiden återförenar sig själv med tidlösheten. Existensens ursprung och öde är jämlikhetens ton i livet. Lyssna efter den här tonen, - den här energifrekvensen – och följ den tillbaka till den verkliga grunden, varifrån alla ting stiger upp och återvänder.

Av en varelse som är innesluten i ett mänskligt instrument kan den här frekvensen hos jämlikhetens ton-vibration bara höras med det sjunde sinnet. Det sjunde sinnet kan utvecklas genom tidskapslar och kommer att leda vissa varelser till deras innersta eller sitt eget kärnuttryck. Kärnuttrycket är det som aktiverar det sjunde sinnet. Innan man alltså kan höra jämlikhetens ton-vibration, måste man få tillträde till sitt kärnuttryck. I var och en av tidskapslarna finns ett språkssystem inkodat, som kan leda individen till deras kärnuttryck. Det är gömt därför att det är så kraftfullt. Och vi kommer bara att leda de värdiga till denna kraft.

Betrakta de här orden endast som symboler. Kom ihåg, att språket är begränsningens redskap. Känslan är begränsningens motgift, ett motgift som låter det mänskliga instrumentet hoppa över det logiska sinnets gränslinjer och som ett förstahands-intryck få bevittna den ordlösa kraften hos den individualiserade kollektiva energin. Känn sanningen som står bakom symbolerna, och öppna upp för den här energi-kraften, som sträcker sig ut mot dig. Lär känna den som en ton-vibration, - en resonans som väntar på dig runt varje hörn du passerar i ditt liv. Ton-vibrationen är strålen från Källans Vibration, som samlar ihop sig till ett språk med avsikt att leda dig till platsen, från vilken du kan erfara jämlikhetens formlösa ton. Ton-vibrationen är genvägen där du kan gå förbi din begränsning. Ton-vibrationen är ursprungsspråket hos Källans Intelligens, som skänker dig friheten att kalla fram din djupaste skönhet i uttrycket från den högsta sanningen.